21/11/2020

Η Μονή που προσευχήθηκε ο Ιωακείμ πριν του χαρίσει ο Θεός την Παναγία

/ Ορθόδοξες Προβολές

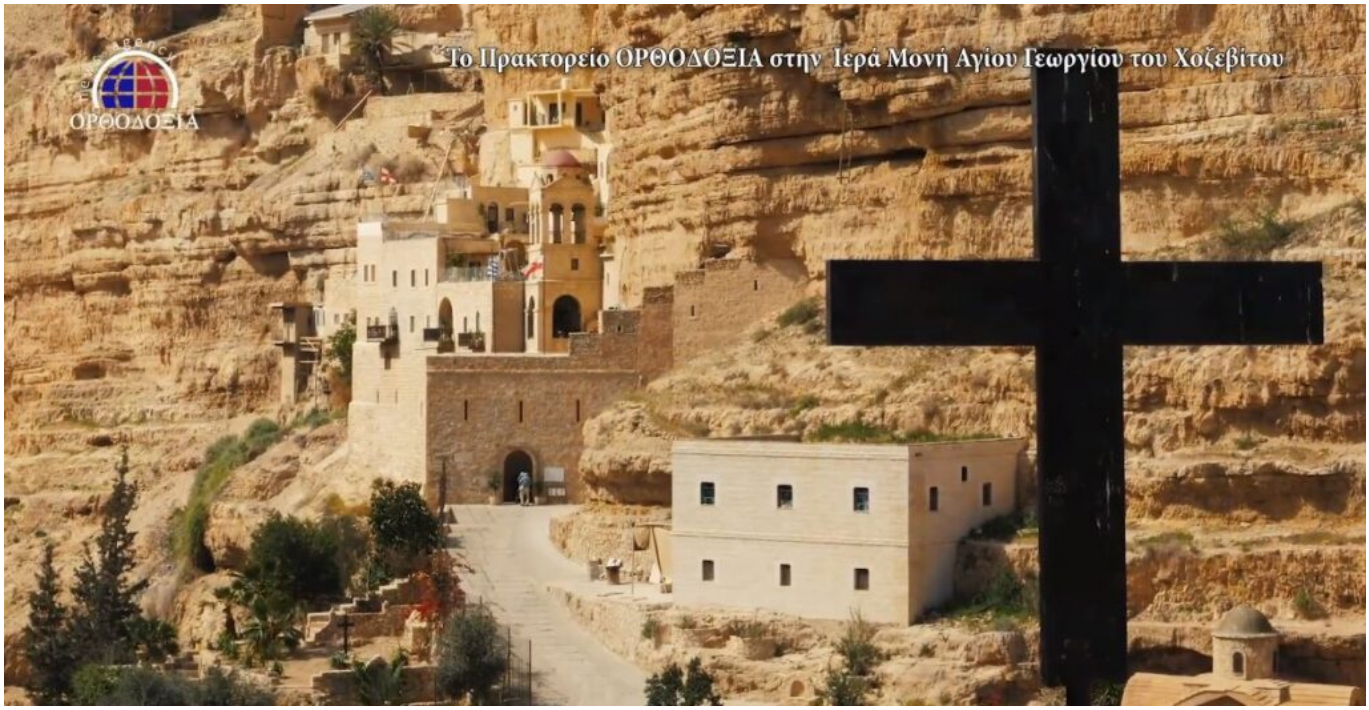

Η πανδημία μας έκλεισε όλους στα σπίτια μας, έβαλε όρια στις ζωές μας, απαγόρευσε να βρεθούμε με τους αγαπημένους μας και μας έδωσε την ευκαιρία να κατανοήσουμε ότι με την προσευχή μπορούμε να κρατηθούμε όρθιοι.

Όλα τα μέρη στα οποία ταξιδέψαμε , όλα όσα είδαμε, νιώσαμε, όλα όσα μας δημιούργησαν την ανάγκη να προσευχηθούμε και όλα όσα μας ενίσχυσαν πνευματικά **τα μοιραζόμαστε μαζί σας.**

Για να μην είμαστε μακριά ο ένας από τον άλλον αυτή τη στιγμή, αλλά κυρίως για να μοιραστούμε την εμπειρία σε τόπους όπου έζησαν και μαρτύρησαν άγιοι, σε τόπους όπου έζησαν ασκητές, από όπου πέρασαν αναχωρητές, σε τόπους αγιασμένους όπου γεννήθηκε, σταυρώθηκε και αναστήθηκε ο Χριστός.

Η ενότητα **ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑ** από σήμερα θα είναι κοντά σας για να είστε κι εσείς μαζί μας συνοδοιπόροι σε αυτό το προσκύνημα.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Αποστολή Μαρία Γιαχνάκη- Μοντάζ Μαριάνθη Ματζίρη-κάμερα Φεράς Αμπτελραχμάν, Κώστας Καλπατζίδης, Τάκης Ποδαρόπουλος

Το Μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου του Χοζεβίτη, βρίσκεται σε μια ερημική και άγρια χαράδρα κι είναι κοντά στην αρχαία Ρωμαϊκή οδό, που οδηγεί από τα Ιεροσόλυμα στην Ιεριχώ. Στην Αγία Γραφή η τοποθεσία αυτή λέγεται χείμαρρος Χορράθ κι είναι συνδεδεμένη με πολλά ιστορικά γεγονότα.

Σ’ αυτό το μέρος είναι η σπηλιά στην όποια είχε κάποτε κρυφτεί **ο προφήτης Ηλίας (910 π.Χ.**) για να γλιτώσει από την καταδίωξη του ασεβέστατου βασιλιά Αχαάβ και της ειδωλολάτριδας συζύγου του της Ιεζάβελ.

Σ’ αυτή τη σπηλιά οπροφήτης έμεινε μήνες και τρεφόταν κατά ένα θαυμαστό τρόπο. Μερικά κοράκια του έφερναν πρωί και βράδυ ψωμί και κρέας. Νερό έπινε από τον χείμαρρο.

Όταν όμως κι από εδώ έλειψε το νερό, εξ αιτίας της ανομβρίας, ο προφήτης αναχώρησε κατ’ εντολή του Θεού στα Σάρεπτα της Σιδώνος .Στη σπηλιά αυτή ύστερα από χρόνια ήρθε και κλείστηκε κι ο θεοπάτορας Ιωακείμ.

Σαράντα μερόνυχτα έμεινε εδώ νηστεύοντας και προσευχόμενος να του χαρίσει ο Θεός ένα παιδί, γιατί ήταν άτεκνος.

Σ’ αυτό το διάστημα κι η σύζυγος του Άννα είχε παραμείνει στο σπίτι της και προσευχόταν θερμά.

Με δάκρυα παρακαλούσε και ζητούσε να της λύσει **ο Πανάγαθος Θεός** την ατεκνία της.

Πολύ συγκινητική είναι η προσευχή του Ιωακείμ, στη σπηλιά όπως μας την διέσωσε αρχαία παράδοση:

«Ου καταβήσομαι», έλεγε μονολογώντας ο ευσεβής Ιωακείμ, «ούτε επί ποτόν, έως ότου επισκέψεταί με Κύριος ο Θεός μου και έσται μου η ευχή βρώμα και πόμα».

Και δεν κινήθηκε απ’ εκεί, παρά μονάχα, όταν ο φιλάνθρωπος Θεός ,εισήκουσε τη δέηση του και μ’ ένα άγγελο του διεμήνυσε το χαρμόσυνο μήνυμα, πώς θα αποκτούσε παιδί.